

Wat is uw Standaard van Moraliteit?

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Samengesteld door M.V., 9-6-2011

Als het gaat over goed en kwaad, juist en verkeerd, moeten wij ons baseren op een vaste standaard. Tenslotte hebben mensen een menigte aan verschillende standpunten over God, menselijke acties en gedragingen, morele kwesties, enz.

Zonder een standaard van moraliteit is er geen mogelijkheid om te beoordelen wat goed of kwaad is. Atheïsten kunnen Gods gedrag in het Oude Testament heftig afkeuren wanneer Hij orders gaf bepaalde (goddeloze, immorele, vijandige) mensengroepen te vernietigen. Maar volgens welke *standaard* kan een atheïst oordelen wat moreel correct of incorrect is? Op zijn best kan hij een opinie uitdrukken, want hij kan geen objectieve standaard van moraliteit aanvoeren.

Vanuit atheïstisch standpunt kan er nooit een absolute standaard van moraliteit zijn, omdat elk individu, elke groep, elke nationaliteit, elke religie, elke etnische origine, elke regio, elke politiek, enz. zijn eigen idee heeft van moraliteit. En elk van hen kan geloven dat hun eigen moraliteit de “absolute” is, en het hun plicht vinden deze op te leggen aan iedereen. Zo komen er oorlogen. Anderen pikken standaarden van overal op, naar eigen goeddunken, en maken zo hun eigen cocktail van maatstaven. Dit leidt tot moreel relativisme.

Atheïsten beweren vandaag veelal dat moraliteit in de genen zit. Door natuurlijke selectie worden bepaalde genen dominant waaruit dan een bepaald moreel gedrag voortvloeit. Maar dan moet men toch eens uitleggen hoe het kan dat er mensen zijn die onzelfzuchtige, liefdevolle daden tonen, mensen die zichzelf opofferen voor anderen. Denk bv. aan de “barmhartige Samaritaan” in Lukas 10, die model kan staan voor veel mensen. Genetisch gezien is het geen goede zaak u op te offeren voor vreemde mensen, maar veeleer uzelf te domineren. Men moet ook maar eens proberen die theorie van “moraal zit in de genen” te bewijzen. Het is louter filosofie, of beter religie: de religie van het atheïsme. Hierdoor kan ieder zijn eigen moraliteit hanteren, zijn eigen god zijn. Zij denken aan God geen verantwoording te hoeven afleggen, want als Hij niet bestaat, dan is er ook geen zonde, en dan kan Hij hen niet oordelen op grond van Zijn morele standaarden.

Heidense niet christelijke religieuzen doen beroep op één of meer hogere machten vanwaar zij willen te weten komen wat goed en kwaad is. Uiteraard erkent het bijbelse Christendom geen goden dan alleen de Ene God in de Bijbel. Voor christenen is Gods openbaring in de Bijbel de standaard op grond waarvan zij de dingen beoordelen en beslissingen maken. God heeft Zijn standaard van moraliteit en gerechtigheid gecommuniceerd aan de mens, en hij wordt gevonden in de Bijbel.

God onderwierp het eerste menselijke paar aan een eenvoudige test die ontworpen was om te zien of zij Zijn standaard zouden accepteren en gehoorzamen. Als Schepper had God een recht dat niemand anders had: te zeggen wat *goed* is en wat *kwaad* is. Dat was ook de naam van de verboden boom: “de boom van de kennis van goed en kwaad” (Genesis 2:9). Zoals we weten keerden Adam en Eva zich af van Gods gestelde standaard van gehoorzaamheid, en werden ongehoorzaam, en kozen (vrije wil) ervoor hun eigen standaard te stellen. En zo simpel als het klinkt: de hele geschiedenis sindsdien heeft precies getoond wat menselijk bestuur meebrengt. Chaos, oorlogen, immoraliteit, lijden.

Later kwamen de Tien Geboden, in Exodus 20. We zien hier een codificatie van morele standaarden. De mens werd gezegd niet te liegen, geen overspel te plegen, niet te begeren, enz. Dit zijn standaarden die de mens gegeven werden door God, terwijl er andere culturen bestonden die niet in de bijbelse God geloofden en die hun eigen codes volgden. Maar voor de bijbelgelovige is de Bijbel, Gods Woord, de hoogste autoriteit van moraliteit die oordeelt wat goed en wat kwaad is.

Wij kunnen enkel beoordelen wat moreel correct is als we een standaard hebben van de Schepper van onze levens, niet een standaard die gebaseerd is op emotie, opinie, consensus, of de veranderende moraliteiten van de maatschappij. Alhoewel atheïsten, agnosten, moslims en niet-christenen niet akkoord kunnen gaan met de standaarden in de Schrift, geloven wij christenen dat de Bijbel het geopenbaarde en geïnspireerde Woord van God is. In de bijbelse bladzijden staan de morele standaarden waardoor wij ons gedrag model kunnen geven. Het recht dat wij hebben om te beoordelen wat moreel goed en kwaad is komt van God zoals geopenbaard in Zijn Woord.

Wij christenen horen onze ogen gericht te houden op de Heer Jezus Christus. Hij is de standaard van gerechtigheid, en we moeten daartoe Zijn geïnspireerde Woord nakomen:

“Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust” (2 Timotheüs 3:16-17).

Lees hierna eens Efeziërs 4:17 tot en met hoofdstuk 6, om te leren wat christelijke standaarden zijn.

Verwijzend naar de tijd van het laatste menselijk bestuur op aarde, onthult het boek Daniël dat God Zijn oorspronkelijk doel voor de aarde zal herstellen door middel van Zijn eigen wereldbestuur en dat Hij voor eeuwig zal regeren:

“In de dagen van die koningen zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het zal al die andere koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen, maar zelf zal het voor eeuwig standhouden” (Daniël 2:44; zie ook Handelingen 3:19-21).

Uiteindelijk zullen Gods standaarden van moraliteit De Standaard zijn waarnaar iedereen zal moeten leven. Allen die dit niet zullen accepteren zullen gewoon niet getolereerd worden, niet toegestaan worden ooit nog de vrede en harmonie te verstoren.

